

Licht op het thema

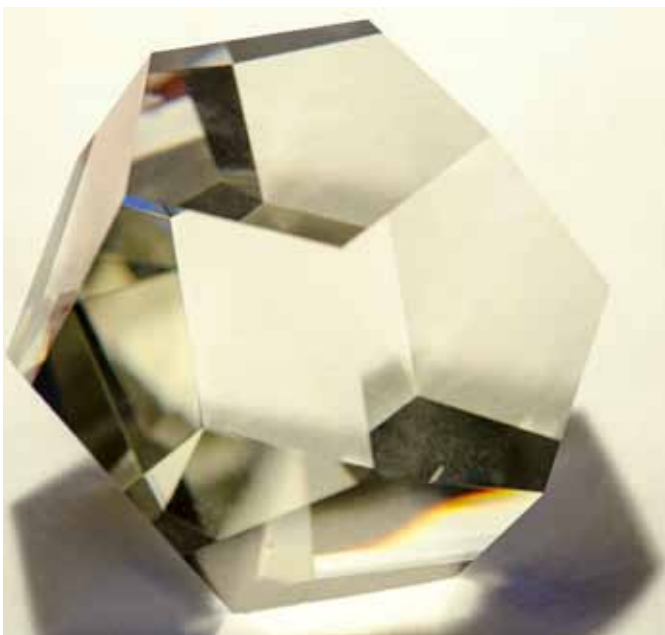
Zuiverheid

Inspiratie:

Zuiverheid in grondtoon bij alle doen en laten versterken en dán in gemeenschappelijkheid optrekken.

Zuiverheid, een woord dat oproept tot innerlijke bezinning, om te komen tot oplichting van daden en woorden in de strekking van zuiver doen. Een woord dat zich weerspiegelt weet in het hart van een mens van wie aannames en gewoontes op hun merites worden doorschouwd. Hoe doe je dat in je persoonlijke leven en hoe doe je dat in relatie tot de gemeenschap waartoe je behoort, de maatschappij en de wereld?

Wat is zuiverheid dan eigenlijk voorbij wat algemeen aangenomen wordt: leven vanuit goede intentie? En hoe 'loepzuiver' kunnen we uiteindelijk zijn binnen dat wat ons menselijk maakt en onaf? Zijn we in staat om door een beslagen ruit zuiver naar buiten te kijken?

Zuiver schouwen

Ooit heb ik innerlijk mogen waarnemen hoe een ziel als kleurloos licht de aarde raakt vanuit intentie tot incarneren. En hoe dit licht vervolgens het kleurenspectrum aannam en daarmee persoonlijkheidskleuring onderging. Ongeveer zoals licht gebroken wordt in de ether en een regenboog vormt, alleen dan veel unieker gelaagd in identiteitskleuring. Bij incarnatie van een ziel is de opbouw van zijn aurakleuring op aarde gerelateerd aan zijn bewustzijnskenmerken en aan de fases van zijn bewustzijnsontwikkeling in het leven dat hij leidt.

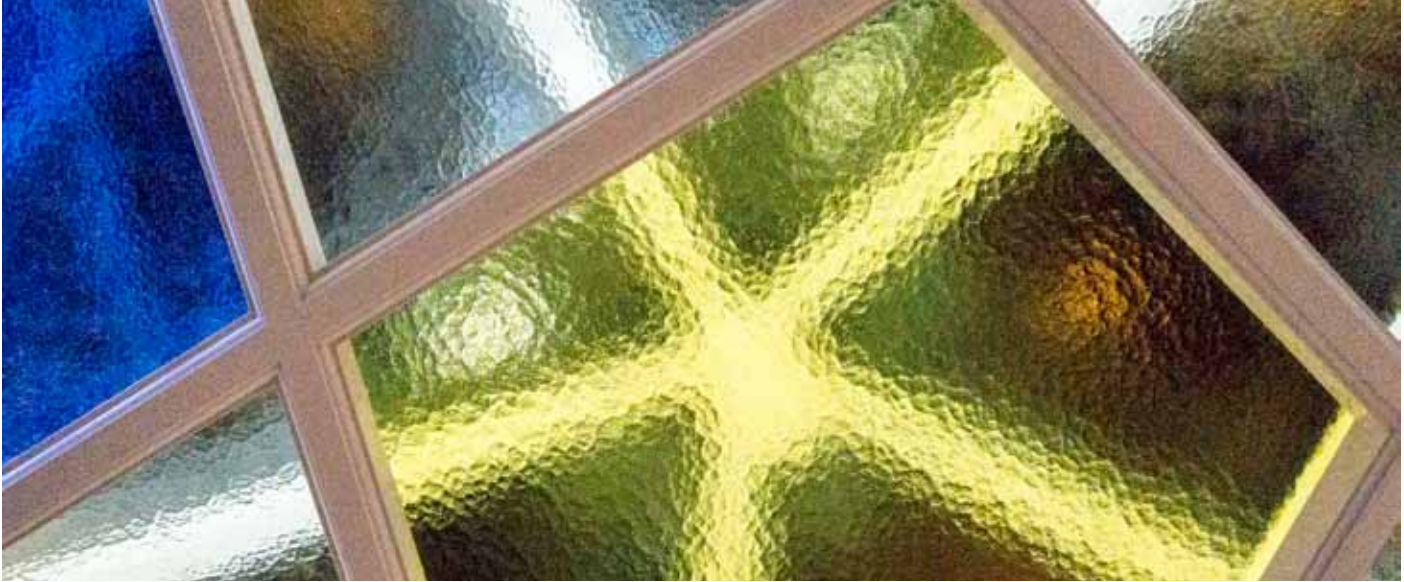
Vele jaren heb ik dagelijks mensen helderziend mogen waarnemen. Met open ogen zag ik hun auraveld en heb ik interacties en gedachten van mensen in kleurveranderingen vertaald gezien in hun auraveld. Ook heb ik mogen waarnemen en ervaren wat het effect daarvan was op het groepsauraveld, wanneer een persoon, tijdelijk of langdurig, zich bevindt in samenzijn met anderen en het effect daarvan op de ether.

Gevoelens en gevoeligheden van mensen, hun gedachtenvelden en de interactie van zaken tussen hen en buiten hen om, op henzelf, kleurt hun auraveld in. De persoonlijke leerervaringen van een mens vertalen zich in kleur. Hoe helderder en transparanter de kleuring, hoe zuiverder de beleving.

De kleuring van het auraveld is tevens gerelateerd aan de mate van ontvankelijkheid van een mens voor de kosmos en aan de gronding van zijn bestaan in doorleefde omgang. Momenten van moedeloosheid en depressie kleuren het veld van leerervaring in, waardoor tijdelijk kleuren die voorheen helder waren, vergrijzen en versombereren.

De variaties in auravelden zijn talloos, qua intensiteit, kleuring, actieradius van uitstraling, compactheid, flexibiliteit en frequentie. Het is een wonder van waarneming wat ik in mijn opdrachtontwikkeling nodig heb gehad om onderscheid te leren maken en binnen al mijn waarnemingen het hart open en rustig te houden. Zelfs ook wanneer een mens zo in duisternis gehuld was dat zijn auraveld zo compact donker was geworden dat ik zijn fysieke omtrekken niet eens meer kon zien, slechts alleen nog zijn ogen.

Wat ik hierbij heel duidelijk heb geleerd, is dat datgene wat een mens innerlijk beleeft en dat wat hij denkt, zijn bewustzijnsauraveld inkleurt. De wijze waarop hij de wereld beziet, wordt gevormd

door zijn gekleurde auraveld. Hij kijkt als het ware door zijn aura heen naar buiten, zoals wanneer je kijkt door een bril met gekleurd glas. Alleen hij is zich daar niet van bewust. Inkleuring van wat je waarneemt ligt dus altijd op de loer. Toen ik verliefd was kleurde ik de wereld roze in. Letterlijk dus! Witte oppervlakken zag ik als roze. Afhankelijk van het stadium van mijn ontwikkeling gebeurde het dat witte kleuren door de intensiteit van mijn auraveld veranderden en dat ik geheel verbaasd was dat op vergaderingen mannen ineens ongebruikelijke kleuren overhemden droegen en auto's een kleur hadden die ik nog nooit had gezien. Bij intens knippen van mijn ogen kwam ik er pas veel later achter dat de overhemden en auto's wit waren geweest.

Zuiver waarnemen vraagt dus het tijdelijk loslaten van je persoonlijkheidskenmerken. Iedere gedachte vooraf, iedere emotie of persoonlijke gevoeligheid, iedere verwachting of veronderstelling, ieder vooroordeel rondom wat goed is of slecht, licht of duister, positief of negatief, staat zuiverheid in de weg. Dus ook het gevoel dat je je beter of minder voelt dan een ander. Ook hoop is een verraderlijk kruid dat tot inkleuring kan leiden, evenals voorkennis of wensen rondom de uitkomst van je schouwing; evenals mensen bijzonder aardig of onaardig vinden. Ook het hebben van een te sterke band met mensen kan je afleiden van neutraal schouwen. Op het moment van schouwing dien je immers volstrekt neutraal en gedachteloos te zijn, en heb je ieder persoonlijk gevoel kleurloos gemaakt terwijl je ingebed bent in wezenlijke stilte.

Neutrale horizontale verbinding vanuit het hart, in eenvoud getoond, en onthechting van je persoonlijkheidskenmerken op het moment dat je schouwt, is voorwaarde voor een kristalzuivere waarneming die je nadien ook ongekleurd dient te laten. Aanvaarding van wat je waarneemt is de grondtoon van liefde, uit respect naar dat wat is en wat je nimmer kan en mag ontkennen. Hoe je daar vervolgens zo zuiver mogelijk mee om kan gaan is afhankelijk van je persoonlijkheidskenmerken, zeker op de lange duur.

Samenvattend: Ieder mens heeft een zuivere onaangetaste kern diep in zich verscholen, een bron van weten die als kristalhelder water kan opborrelen in afstemming naar dat wat in zuiverheid geweten wenst te worden. Het is een lang bewustzijnstraject om in de dwaalweg van persoonlijkheidsstructuren deze neutrale bron

gewaar te zijn. In dit gebied van neutraal kleurloos waarnemen, voorbij ál je persoonlijkheidskleuring, is zuiverheid als een oase waarbij al het andere zich onaangetast gespiegeld weet in kleuruitdrukking. Het andere kunnen zowel zaken van jezelf zijn als van derden, maar ook alles wat er om je heen gebeurt.

Wellicht kennen jullie die helder geslepen kristallen die je voor het raam kunt hangen, zodat het licht dat het transparante kristal opvangt, kleuren kan scheppen in de kamer. Waar het nu om gaat is: hoe kleurloos kunnen we en durven we onszelf van binnenuit te benaderen, op een wijze waarop wij zelf het kleurenspectrum waarnemen van ons dagelijks zijn, terwijl we geheel in neutraliteit zijn ingebed? Een staat van onpersoonlijk zijn, neutraal ingebed in een transpersoonlijke staat, waarin onze karakterkenmerken opgelicht zijn en niet meedoen in de schouwing die plaats vindt, maar slechts gespiegeld worden.

Dat zijn kostbare momenten die niet vanzelfsprekend voor een ieder dagelijks zijn weggelegd. Het kan zelfs zo zijn dat gedurende een heel leven momenten als deze ontbreken en dat de mens naar beste kunnen zijn Zijn en aanwezigheid tracht in te kleuren zonder gewaar te zijn of hij zichzelf wel in zuiverheid beleeft of als zodanig geleefd heeft.

‘Aanvaarding van wat je waarneemt is de grondtoon van liefde’

De ziel is toeschouwer

Wat maakt het zo mateloos moeilijk om volstrekt vanuit neutraliteit jezelf en de wereld te bezien? Komt het omdat het je zo zeldzaam gegeven is om vanuit het kristalheldere venster van je ziel als zijnde je hogere zelf, naar buiten te kijken? Je raakt in de dagelijkse beslommingen gewoon aan het beslagen venster van je persoonlijkheidsstructuur. Echter niet de waarnemer (het hogere zielsleven) is verantwoordelijk voor de uitkomst van de daden die plaatsvinden binnen het persoonlijk karakter

van de mens. De mens dient zichzelf, overeenkomstig zijn bewustzijnsontwikkeling, de maat van zijn ingevingen en doen en laten, menselijk te verantwoorden.

De ziel is toeschouwer en roert zich soms door signalen te verspreiden die het hartsleven beïnvloeden. Zo kunnen gevoelens van gerust zijn of ongerust zijn, je opgelaten voelen of blij, ingrediënten zijn waarmee je hart tracht jou te herinneren aan het diepere neutrale veld in jou, ter verkenning van wat je raakt. Dit ter ondersteuning van persoonlijke omgang hiermee. Niet wát je doet maar hóe je iets doet is belangwekkend. Zo zal bewustzijnsontwikkeling steeds dieper getoetst worden binnen zuiverheidshandhaving van je natuurlijke gedragingen.

‘Wie rein is van hart hoeft zich geen vragen te stellen’

Laat je dit toe, of vermoet je dit teveel? Heb je behoefte aan zuivere ingevingen en zo ja, ben je moedig genoeg om ze te volgen? Heb je ruis op je antennesysteem of geef je blijk van een goede ontvangst van dat wat je in zuiverheid wilt aanspreken? Hoe beoordeel jij de wereld om je heen? Veroordelend of bemoedigend? Ben jij degene die alles beter weet en lijdt aan overstemming? Of houd je jezelf onwaarachtig in? Hoe zou je in afstemming met anderen communiceren wanneer je jezelf zo zuiver mogelijk zou verbinden?

De puurheid van eenvoud

Vele vragen doemen op. Maar wie rein is van hart hoeft zich minder vragen te stellen, omdat binnen het eigen dagelijkse leven in de puurheid van betoon van eenvoud, veel dingen al opmerkelijk zuiver gebeuren. Wie namelijk dicht bij zijn hart leeft en zijn hart beschikbaar houdt voor zielsinluisteringen, zal gewaar zijn dat vele zaken opmerkelijk goed verlopen. De ziel bemiddelt in dat wat het eigen leven behoeft en maakt je invoelend naar wat anderen binnen hun bestaan verdienen in contact met jou. Ga daarom zélf-afstemming nooit uit de weg, want wanneer je uit balans raakt, blijft afstemming tot zuiver doen buiten je bereik.

Als laatste: wees mild naar jezelf en anderen, het is een weg te gaan om tot zuiverheid te geraken. Met vallen en opstaan, wederzijdse bemoediging en compassie is deze weg zeker de moeite waard.

En zoals ik lang geleden al schreef in mijn dagboek:

***Er is een dringende behoefte
aan een levend begrip
omtrent de menselijke ziel.***

***Slechts dan kan genezing aangebracht worden
op alle niveaus van de werkelijkheid.***

*Veel liefs van een medereizigster op het pad van zuiverheid,
Marieke*

